

mere Maade, hvorpaa Præstegaardsjoeberne bleve solgte; thi nu er Forholdet det, at Præstegaarde, som sælges, ofte blot blive Grundlaget for ny oprettede Fæstegaarde. Man vilde derved faae mere Gaand i Hænde med, i hvilken Form Præstegaardene gif over i anden Mand's Eie, og derfor skal jeg tilraade at lade Forslaget gaa til anden Behandling og eventuelt til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Notvitt. Jeg er meget glad ved, at de ærede Forslagsstillere ikke have været tilbøielige til at følge den høitærede Ministers Opfordring om at tage dette Lovforslag tilbage. Jeg tillader mig at nære den Formening, at Forslaget hviler paa et godt og sundt Grundlag. Jeg erkjender, at der kan være flere Mangler ved det, som kunde ønskes afhjulpne, men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, udtalte jo, at Hovedhensigten var at faae Indtægterne til at flyde ind i Statskassen. Der blev indvendt en Del derimod fra den høitærede Ministers Side, men vi have jo et gammelt Ord som siger, at det ikke gaar saa strengt til, som Præsten prædiker, og baade den ærede Ordfører og de øvrige Forslagsstillere have jo udtalt deres Beredvillighed til at gaa ind paa Forandringer i Forslaget. Jeg skal derfor for mit Bedkommende stemme for Sagens videre Fremme og derhos udtale det Ønske, at Sagen maa blive prøvet i et Udvalg, som min ærede Nabo til Benstre (H. C. D. Müller) har antydet.

Rjør: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at tilføie, hvorfor der udtrykkelig er sagt i § 2, at Lodderne, som bortfælges, ikke maa være over 1 Td. Hartorn. Det har dermed været Forslagsstillernes Hensigt at gjøre det muligt for de mindre Bemidlede at komme i Besiddelse af de Sordlobder, som skulde sælges fra Præstegaardene. Jeg gjør denne Bemærkning i Særdeleshed ligeoverfor det ærede Medlem, der reiste Indvendinger imod Lovforslagets § 2 (Frederiksen), og det var en Forglemmelse, at jeg ikke fremkom med den, da jeg før havde Ordet.

Da ikke flere begjærede Ordet gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling

vedtoges med 51 Stemmer mod 3.

H. C. D. Müller: Jeg skal tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Winther: Jeg vil kun sige, hvad jeg allerede yttrede før, at, saaledes som Sagens Stilling er, forekommer det mig at være ganske rigtigt, at man lader den gaa til Udvalg, idet man nemlig da kan se Tiden an og kan faa at se, hvorledes det kommer til at gaa med den anden Sag. Man kan da samtidig tage under Overveielse de Bemærkninger, der her ere fremkomne og give andre Medlemmer Lethed til at gjøre de Forslag, de ville, gennem Mænd, som de have valgt til Udvalget. Jeg skal altsaa støtte det fremsatte Forslag.

Rjør: Hvis det er Meningen at lægge Lovforslaget hen i et Udvalg for at give det, som man pleier at sige, en hæderlig Begravelse, saa ønsker jeg ikke Udvalg. Er det derimod Meningen, hvad der synes at være den ærede Forslagsstillers (H. C. D. Müller) Mening, at man skal lade Lovforslaget undergaa en alvorlig Overveielse, saa skal jeg, skjøndt jeg tror, at dette ogsaa kan ske uden Udvalg, ikke modsætte mig Forslaget om Udvalgs Nedsættelse, men skal tvertimod støtte det, da jeg antager, at Meningen virkelig er at faae Lovforslaget alvorlig drøftet, og ikke er den, som min ærede Nabo til Høire (Winther) synes at nære, nemlig at Lovforslaget skal henlægges i Udvalg for at blive begravet.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse af min ærede Nabo til Benstre (Rjør), naar han nu yttrede, at det skulde være min Mening, at Lovforslaget skulde lægges hen. Jeg har tvertimod sagt, at man kunde arbejde videre og derhos se Tiden an, hvorledes det vilde gaa med det andet Lovforslag. Det er mit alvorlige Ønske, at Lovforslaget fremmes, hvis Situationen bliver saaledes, at det kan fremmes.